

til social sikring, hvis dette ikke fremgår af resultatopgørelsen. Bestemmelsen vedrører således den funktionsopdelte resultatopgørelse, da denne - i modsætning til den artsopdelte resultatopgørelse - ikke indeholder en specifikation af personaleomkostninger. Kravet fremgår af 4. direktiv, artikel 43, stk. 1, nr. 9, men kan med hjemmel i artikel 44, stk. 1, undlades for små virksomheder.

Det foreslås, at § 68, 2. pkt., ophæves for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B (små virksomheder), således at kravet flyttes med redaktionelle ændringer til regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) i en ny bestemmelse i § 98 a (forslagets § 1, nr. 30). Bestemmelsen vil endvidere gælde for regnskabsklasse D (børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber) via henvisningsreglen i § 102, stk. 1.

Forslaget vil være aktuelt for små virksomheder, der har valgt den funktionsopdelte resultatopgørelse, og som har ansatte. Da regnskabsbrugernes interesse i at få disse oplysninger i små virksomheder må anses for relativt beskeden, forekommer det hensigtsmæssigt at flytte dette krav til regnskabsklasse C.

Små virksomheder, som anvender den artsopdelte resultatopgørelse, skal dog fortsat give disse oplysninger i resultatopgørelsen, da direktivet ikke giver mulighed for at fravige dette krav i den artsopdelte resultatopgørelse, jf. direktivets artikel 23, post nr. 6, og lovens bilag 2, skema 3, post nr. 6.

De gældende bestemmelser i § 68, 1. og 3. pkt., vedrørende oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede videreføres i den nye affattelse af § 68 med redaktionelle ændringer.

Til nr. 22

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 69 skal virksomheden give oplysning om vederlag m.v. til ledelsen. Oplysningen skal angive det samlede beløb i regnskabsåret, fordelt på hvert ledelsesorgan. På tilsvarende måde skal der gives oplysning om forpligtelser til at yde pension til ledelsen. Endvidere skal der oplyses om incitamentsprogrammer, fordelt på ledelseskategori. Oplysningskravene vedrørende vederlag og pensionsforpligtelser følger af 4. direktiv, artikel 43, stk. 1, nr. 12, men kan med hjemmel i artikel 44, stk. 1, undlades for små virksomheder. Oplysningskravet vedrørende incitamentsprogrammer er ikke direktivbestemt.

Efter § 69, stk. 3, kan virksomheden undlade at give de omhandlede oplysninger, hvis dette vil føre til, at der vises beløb for et enkelt medlem af en ledelseskategori. I så fald kan beløbene i stedet angives samlet

for to kategorier. Hvis kun én kategori med ét ledelsesmedlem modtager vederlag m.v. eller pension, kan oplysningerne helt udelades. Dette er i overensstemmelse med direktivets artikel 44, stk. 1. Under de samme betingelser kan virksomheden efter § 69, stk. 3, undlade at oplyse om særlige incitamentsprogrammer.

Bestemmelserne i § 69 gælder endvidere for regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) via henvisningsreglen i § 78, stk. 1, og for regnskabsklasse D (børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber) via henvisningsreglen i § 102, stk. 1, idet undtagelsesbestemmelsen i § 69, stk. 3, dog ikke gælder for regnskabsklasse D, jf. § 106.

Det foreslås, at oplysningskravet i § 69 ophæves for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B (små virksomheder), således at kravet flyttes uændret til regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) i en ny bestemmelse i § 98 b (forslagets § 1, nr. 30). Mange små virksomheder er eneaktionær-/eneanpartshavervirksomheder, som i forvejen ofte vil kunne undlade at give de krævede oplysninger i henhold til den gældende bestemmelse i § 69, stk. 3. Efter forslaget vil alle små virksomheder kunne undlade at give disse oplysninger, uanset hvordan ledelsen er organiseret i virksomheden.

Den pågældende information om ledelsesvederlag m.v. må umiddelbart antages at have størst betydning i større virksomheder med en spredt ejerkreds, hvor de enkelte ejere (aktionærer/anpartshavere m.v.) ikke har nogen nærmere tilknytning til virksomheden. I små virksomheder er der derimod ofte sammenfald mellem ejerne og ledelsen. Regnskabsbrugernes behov for at kunne se oplysninger om ledelsesvederlag m.v. i årsrapporterne for små virksomheder må derfor anses for relativt beskeden. På denne baggrund forekommer det hensigtsmæssigt at flytte oplysningskravet i § 69 til regnskabsklasse C, således at alle små virksomheder kan undlade at give de omhandlede oplysninger, uanset hvordan ledelsen er organiseret.

Til nr. 23

Årsregnskabslovens § 70 indeholder i stk. 1, 1. pkt., et generelt oplysningskrav om transaktioner med nærtstående parter. En del af de transaktioner, der som udgangspunkt skal oplyses om efter denne generelle bestemmelse, er i forvejen reguleret af specielle bestemmelser i loven. Dette medfører, at oplysninger, som skal gives efter de specielle bestemmelser, ikke også skal gives efter det generelle oplysningskrav i § 70. Herved bliver § 70 en generel opsamlingsbestemmelse, der dækker de situationer, som ikke er særligt reguleret i loven.